

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorum Omnim Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno CCCCLI. ad annum CCCCLXXV.

Parisiis, 1644

Actio Undecima Calchedonensis Concilii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14887

ANNO CHRISTI 451. chia episcopus, dignemini, & statuere ei certos sumptus de ecclesia quæ sub me est.

Paschasius & Lucentius reuerendissimi episcopi, & Bonifacius presbyter, vicarii sedis apostolicæ, per Paschasinum reuerendissimum episcopum dixerunt: Sanctus & beatissimus papa, qui episcopatum sancti ac venerabilis Maximi episcopi Antiochenæ ecclesiarum confirmauit, iustosatis iudicio eius meritum approbasse videtur; si quidem memoratus reuerendissimus episcopus Maximus suo arbitrio Domno voluerit esse consultum, ut sumptus ei de sua ecclesia, miserationis intuitu, prout aestimauerit, largiatur; ut contentus almoniis, quiescat in posterum. Quæ confessio Græce per Beronianum virum deuotissimum, secretarium sacri consistorii, *translata est.

*Anatolius reuerendissimus episcopus Constantinopolitanus dixit: Laudo & ego condolentiam beatissimi episcopi Antiochenæ Maximi, in quibus spontanea voluntate ipse tales precatorias obtulit, ut sumptus præstaret Domino, qui fuit episcopus ecclesiarum sanctarum quæ sub eo est, præter hoc prædicto nihil requirente.

Iuuinalis episcopus Hierosolymitanus dixit: Amplector & ego consilium sancti episcopi Antiochenæ Maximi. Vniuersa sancta Synodus vociferata est: Laudabiles merito sunt benevolentiae archiepiscopi. Omnes cogitatum eius laudamus. Hic decet eius existimationem humanus cogitatus pontificis. Magnificentissimi iudices dixerunt: Amplectente sancta Synodo arbitrium Maximi viri religiosi episcopi Antiochenorum, quod de Domino probauit, & nos *eisdem consentimus, eius arbitrio dere- *itidem linquentes quæ sunt de Domini honorificentia. Et alia manu edantur.

ΠΡΑΞΙΣ ΕΝ ΔΕΚΑ-
ΤΗ ΤΗΣ ΕΝ ΚΑΛΧΑΔΟΝΙ ACTIO VNDECIMA
άγιας σωόδου. CALCHEDONENSIS
CONCILII.

ΤΠΑΤΕΙΑ Σ τὸ δεκάτοντυημέρη
Μαρκιανὸς ἡ αἰώνιος Αὐγουστου,
καὶ τὸ μηλωπούμερον, τῇ τε παστι
εφν καλανδῶν Νοεμβρίων, στη Καλ-
χαδόνι καὶ κέλθων ἡ Μονάτου ημέρῃ ἐ

CONSVLATV domini nostri Marciani perpetui Augusti, & qui fuerit nuntiatus, quarto Kalendas Nouembris, in Calchedone secundum iunctionem diuinissimi & piissimi

domini nostri imperatoris conuenientibus in sanctissima eccllesia sancte martyris Euphemiae, magnificentissimo & gloriofissimo magistro militum, ex-consule & patricio Anatolio, & magnificentissimo & gloriofissimo prefecto sacrorum praetoriorum Palladio, & magnificentissimo & gloriofissimo magistro sacrorum officiorum Vincomalo : conuenientibus etiam Paschafino & Lucentio reuerendissimis episcopis, & Bonifacio reuerendissimo presbytero, tenentibus locum sanctissimi ac beatissimi episcopi antiquae Romæ Leonis, & Anatolio reuerendissimo episcopo magni nominis Constantinopolis nouæ Romæ, & Maximo reuerendissimo episcopo Antiochiae Syriæ, & Quintillo reuerendissimo episcopo Heraclæ Macedoniarum, tenente locum sanctissimi Anastasii Thessalonicensium episcopi, & Thalassio reuerendissimo episcopo Cæsareæ Cappadociæ, & Stephano reuerendissimo episcopo Ephesi, & reliquo sancto & vniuersali Concilio, ex diuali decreto in Calchedonensem ciuitate congregato: & residentibus omnibus ante cancellos sancti altaris, ingressus Bassianus reuerendissimus pridem factus episcopus in Ephesiorum metropoli, adhaerente sibi etiam Caſſiano reuerendissimo presbytero,* dixerunt: Violentiam paſſus, adii piissimum nostrum imperatorem, eique supplicauit; & di- rexit diuinæ literas ad sanctum & magnum & vniuersale Con-

*dixit:

ANNO Domini MDCCLXVII. Et anno
CHRISTI
451. Cœlium, ut me audiat. Et quoniam omnia quæ mouentur in
sancto Concilio, diuinus apex
præsentे vestra magnificētia
præcepit examinari, rogo ve-
stram potestatē, sanctumque
Concilium, ut literæ diuinæ le-
gantur, & ego audiar, & mihi
qua sunt iusta, seruentur. Glo-
riofissimi iudices dixerunt: Li-
teræ *diuinæ legantur. Quibus
traditis, Beronianus vir deuo-
tus, magistrianus & secretarius
diuni consistorii, legit.

RΑΣΣΙΑΝΟΣ ὁ Βλαχέστερος
τῷ θείῳ κονστιντίῳ, αἴγαρο.
Αὐτοκράτορες Καῖσαρες Οὐαλεντί-
νανὸς & Μαρκιανὸς, νικηται, Θρ-
ηπορχοι, τῆλαχιστωμόδια, τῆκτοι
τῶν ιημέρων θεατουμα στο Καλγυ-
δόνι σωασθεισίον.

Imperatores Cæsares Valenti-
nianus & Marrianus, vi-
ctores & triumphatores,
(maximi, semper colendi
Augusti,) sancto Concilio,
quod sacro nostro decreto Cal-
chedone collectum est.

BAΣΣΙΑΝΟΣ ὁ ἀλαβεστός
πολλὰ ἀποτελεῖται τὸν πολιτικὸν τοῦτον, ἀ-
ντα τοὺς αὐτὸς δέσμους ταῦς ποδὸς πο-
τεῖον ἡμέρην γεράματα τοπεπεζεύ-
μας φεύγεται, οὐδὲνως, παρὰ τὴν
μετρίαν ἀγαθοῦ ταῦτα γυμνασθῆ-
ναι. Σεληνίστα ποίησις ἡ ὑμετέρα διαδι-
κεία, διξαύδην πάντα μήποτε τὰ τεῖχα
γεράματα, Κυπρου πόλεις φεύγει-
ται, Επί τοποῦ διαδικεία Θ εἰρήνη παριστά-
μενον. Θ εἰδοξότας ἀρχοτες εἴπον
τις αἱ τοπεπεζεύμεναι δέσμους αἰαγιω-
στελλονται. ὁ αὐτὸς αἰένει.

BASSIANVS reuerendissi-
mus multa incongrua pa-
sus, contenta in precibus eius,
qua his nostris diuinis literis
subditæ sunt, petit a vestra san-
ctitate hæc discuti.* Festinet igitur
vestra reuerentia, has no-
stras suscipiens literas, causam
discutere, & formam quæ vobis
visa fuerit, proferre.

* Placeat
igitur ve-
stra reue-
rentia, cum
has nostras
suscepimus
literas,

Gloriosissimi iudices dixe-
runt: Et preces, qua subiecta
sunt, relegantur. Idem relegit.

Τῆς γῆς καὶ θεάσαντο πάντος αἰνέο-
πων ἔθνοις καὶ ψύχοις δεσμοῖς,
Φλανίῳ Οὐαλερινοῷ Εἱ Μαρ-
κιανῷ, τοῖς αἰγαίοις Αὔγουστοις,
δέοντος Εἱ ιερότα περὶ Βασιλικοῦ
τηρήσοντος Εἱ έλεγχού Εἱ ποκόπου.

*^{το}_{πο}ιαντα
χειρων, L. ΠΑΣΑ ή σωματία* μή το Σέον
ή ιμετέσχε γαληνώστις υπερβά,
ξεμπένως δὲ τη ιερών της Χειρού. δια
Concil. Tom. 9.

cilium, vt me audiat. Et quoniam omnia quæ mouentur in sancto Concilio, diuinus apex præsente vestra magnificentia præcepit examinari, rogo vestram potestatem, sanctumque Concilium, vt literæ diuinæ legantur, & ego audiar, & mihi quæ sunt iusta, seruentur. Gloriosissimi iudices dixerunt: Literæ* diuinæ legantur. Quibus traditis, Beronicianus vir deuotus, magistrianus & secretarius diuini consistorii, legit.

*Imperatores Cæsares Valenti-
nianus & Marcianus, vi-
tores & triumphatores,
(maximi, semper colendi
Augusti,) sancto Concilio,
quod sacro nostro decreto Cal-
chedone collectum est.*

BASSIANVS reuerendissi-
mus multa incongrua pa-
sus, contenta in precibus eius,
quæ his nostris diuinis literis
subditæ sunt, petit a vestra san-
ctitate hæc discuti.* Festinet igit
ur vestra reuerentia, has no-
stras suscipiens literas, causam
discutere, & formam quæ vobis
visa fuerit, proferre.

Gloriosissimi iudices dixerunt: Et preces, quæ subiectæ sunt, relegantur. Idem relegit.

*Terræ marisq; & totius huma-
ni generis dominis Flauis
Valentiniano & Marciano
perpetuis Augustis, supplica-
tio & deprecatio a Bassiano
humili & pusillo episcopo.*

OMNIS salus violentiam pa-
tientium, post Deum ve-
stra tranquillitas est, præcipue
autem sacerdotum Christi. Qua-

K

propter & ego ad has preces ve-
ni prouolutus vestigis vestris,
vt in his mei misereamini. Nam
quaes in me praesumpta sunt, la-
crys & gemitibus plena & in-
enarrabilia esse noscuntur. Sed
ut breuiter pietati vestrae sugge-
ram, quidam eorum qui sacer-
dotio funguntur, nec non & alii
vulgares, crudelia & interdicta
legibus in me facere praesumpse-
runt, & talia, que neq; a barba-
ris sunt aliquando cõmissa. Sper-
nentes enim Dei timorem, &
immaculatorum virtutem my-
steriorum, quam ex humillimis
manibus meis Domisericordia
suscepserunt, postquam a nobis
mysteriorum* perfectio celebra-
ta est, repente apprehendentes
me, & abripientes de sancta ec-
clesia,* plagi afficiebant, ducen-
tes & portantes in foro aliquan-
do vero & recludentes, gladiis
me subiecerunt. In iis itaq; dum
ipsius vita periculum sustineret,
furentes & abripientes pallium
sacerdotii mei, in sede posuer-
unt quemdam ex iis, qui & ipse
praesumpserat ea qua in me in-
congrue facta sunt, & in locum
meum. Et post hæc, quascumq;
res habueram mobiles vel im-
mobiles, abstulerunt, & sicut
voluerunt, sibi parti sunt. Su-
per hæc etiam, multos hominū
meorum diuersis plagiis morti
tradiderunt, ita vt * funera ante
ianuas sanctæ Dei ecclesiae qui-
dam exponerent. Quia ergo
(Deo mihi teste, & hominibus
potentibus & venerabilibus) in
nullo culpabilis extiti ex iis qua
in me dicta sunt, atque in me
praesumpta: supplico vestrae pie-
tati, & prouoluor diuinis ve-
stris sacratisque vestigiis, qua-

* sacrificiū
absolutum
est,

* verbeti-
bus

* cadavera

κάχω Πτολεμαῖς ταῖς διόπτραις ἐλίλυθα, ANNO
τερενιλιθούμβρος τοῖς ὑμετέροις ἵγε-
σιν, σὺ Σύντικη κατελειπεῖναι. Τε ψ
εἰ ἐμὲ Θρυηδίτη, θάκριων καὶ σερ-
γμῶν αὐτομετα ὑπαρχή, καὶ αἰδίνητη.
Δλλ ἵνα διὰ σωτηρίας εἰαδιδάξω τὸ
ὑμετέραν Λοτεῖδην, ινές Φύλον τῷ πέ-
χαντον, θάρα καὶ απογεράμβρα τοῖς
νόμοις εἰς ἐμὲ, ὡς εἴρηται, πετολικήσασ-
Σιάντη, οἷα αὐτεῖσθαντος θαρραφάν πετόλ-
ικηποτοποιοῦσι Φρονήσαντες ψύλλον τὸ Φό-
ρον Εποδον, Καὶ τὸ ἀρχαῖτων μυστεῖον
διάγαμον, οὗ πνα ἐπὶ ἔλέων θεοῦ, οὐ πε-
νοντος χρεῶν μου ἐδίξαντο, μῆτη πλητ-
άρχατων μυστεῖον τελέσαντος λέπ-
Τυριζάν, παρ' αὐταῖς χρεοσαμβροὶ με,
αρπάσαντες δότο τῆς ἀγίας ἐμπλοίας,
πληγαῖς ἥκιζοντο μοι, ἀγοντες Κέφε-
ροντες σὺ τὴν ἀγροφεῖτη ποτὲ δὲ καὶ ἐκπε-
κλειστον ποιοῦστες, Ξίφει με κατέβαλον.
σὺ Σύντικη Σύντικης αὐτῷ τὸ Σύντικην
κατενόοντος μου, μανιῶτες σύζευνίσσοντο,
αρπάσαντες τὸ φειδελαγον τὸ ἥμης ιε-
ροποιίας, ἔνα πνά, καὶ αὐτὸν οἵ τε αὐτὸν τὸ
τολμηποιόνταν Ιδεῖς ἐμὲ γενηρύθρα απο-
πηλώσε, εἰς τὸ πόνον τὸ ἐμόν. καὶ λοιπὸν καὶ
σοσ ποτὲ ὑπῆρχε μοι περιμέσια ἐν τὸ κυπ-
τοῖς καὶ ἀντητοῖς, ἀφειλοτη, καὶ αἱ ἱερεῖ-
ληπτοῖς, εἰς ξανθοῖς κατεμερίσαντο. πολ-
λαῖς δὲ καὶ τὰ διαφερόντων μοι αὐτοῖς πον-
τεύασιν, καὶ τοῖς μοι μαρτυρῶντος, καὶ
αἰτεῖσθαι τὸ διωκατόν καὶ διλαβόν, πα-
ραπός ἐθνούμιλα ἐπὶ Σύντικης τοῖς εἰρμέ-
νοις καὶ Σύντικης παρ' αὐτὸν εἰς ἐμὲ,
διοματος τὸ ὑμετέρας διστέτας, Καὶ προκ-
λινθόδματο τὸ Σύντικην ψύλλον τὸ ἀρχαῖτων

ANNO CHRISTI 451. ιχθύων, ὅπως θασίους καταξιώσῃ οὐ μήρ' ἐρδίους κράτος διὰ τείας ἵμερόν ποτε σπουδεώσεις καταπέμπομέντος τοῦτος ἡ ἀγίαν σπινόδον, διδημώσιν συκροτεῖται ταύτης της ἐλεονοῦ, καὶ αὐτὸν τὸν τῶν πατῶν πατέρα τοῦτον εἶχεν τοῦτος ἐμέ. Θασίους δὲ τὸν πατέρα τοῦτον εἶμεν ταῦτα, ὡς μὴ ζεῖνατο πειρατεῖς, ἐπειδὴν μοι μεδο-

τοντοί στίας, ἀλλεις αὐτῷ τοῖς * αἰχματίαις ταῦτα τὸν εἴμαρτον τε καὶ τὸν εὑρίσκονταν ταχαίνομέντος. Ὅποιον εἴδεις αὐτοῖς οὕτω ποιεῖ τὸν τοῦτον, τοῦτος τὸ μὴ ταῦτα θυνέας με αὐτὸν, Καὶ τὸ πατέρα αὐτὸν ὁ Πτιφερόρδυν μοι, Καὶ πατέρα εμφερόμενα ὁποῖον τὸ δεκατέρατον τῆς ἀγίας σπινόδον, ἐπειδὴ τείας μηδὲν ἀνακαταγάγειν δοθεῖσαν ἐν ιηδίῳ τὸ οφειλούσατο πατέρα αὐτὸν ὁ Πτιφερόρδυν τοῖς πρᾶσις αἰχματίαις. καὶ τούτου πυχόν, πατέρα τοῦτος διχαστὸν τὸ δεκατέρατον τὸν τοῦτον εἰσαγάγειν. καὶ τούτου πυχόν,

Οἱ ἐνδεξόπατοι ἀρχοντες εἴπον λεγέτων Βασιλαῖος ὁ βασιλέατος ταῦτα ταῦτα τοιούτας τοῦ πατέρος αὐτοῦ αἰνασέντων. Βασιλαῖος ὁ βασιλέατος ὁ Πτιφερόρδυν εἴπει πολλοὶ μόνοι εἰσιν ὁ δὲ δεκατέρατος τοῦ γεννητοῦ πατέρος οὗτον ὁ αρτον οποτος Στέφανος. οὐ ποτέ δέ τοι δεῖνον μου κατέχειν τὰ ταῦτα μάλα τούτα ταῦτα τοῦ πατέρος αἰνασέντων. αἰακησοφία οὗτον τοῖς τερεφωνίαις τοῦ κηρυκάτων. Τητῆς, ἐδύ πιπότε πατέροις πατέροις. δομισσοντον οὐ πατέρες ήμεροι, καὶ αἱ θελοτονι, οἰεσσοντον. Οἱ ἐνδεξόπατοι ἀρχοντες εἴπον δεκατέρατον τοῦτο τοῦτο Στέφανος ὁ βασιλέατος οὐ πατέροις πατέροις. Στέφανος ὁ βασιλέατος οὐ πατέροις αἰνασέντων. εἰσιν κατατετοῦ οὐ πατέροις Αιακησοφία οὗτοις. εἰσιν οὐ πατέροις οὐ πατέροις.

Concil. Tom. 9.

tenus sancte dignetur vestra cælestis potestas, sacra vestra subnotatione missa ad sanctum Concilium, ut cognitio fiat inter me * miserrimum, & eos qui * miserabi-
in metalia * præsumperunt, ac * perpetra-
dicunt aliquid se aduersum me rant,
habere. Hoc insuper sancte vestram diuinitatem exoro, ut nulli
liceat vexationem aliquam mihi inferre, donec ad finem per-
ueniant ea quae inter me & ad-
uersarios meos aguntur. Nam
consuetudo illorum est hoc fa-
cere, ne * in eos videar preualere, * ab ipsis
& ea quae mihi ab eis inferuntur, vel a me dicuntur, coram sa-
cerdotibus in sancto Concilio,
vestris sacratissimis autibus re-
ferre: & ut detur nobis, qui de-
beat quae ab eis definita fuerint,
effectui mancipare: * ut his poti-
tus, consuetas orationes refe-
ram incessanter Deo pro perpe-
tuō vestrā potestatis imperio.

Gloriosissimi iudices dixerunt: Dicat Bassianus reuerendissimus nomina eorum qui ab eo sunt accusati. Bassianus reuerendissimus episcopus dixit: Multi quidem sunt; princeps tamen horum ipse est, qui nunc episcopus est Stephanus. Hic enim & sedem meam tenet, & res: & rogo omnia examinari. Necessarium est enim potius sa-
cerdotium, quam possessiones. Quæratur enim si quid peccauit: inquirant patres nostri, & sicut volent, decernant. Gloriosissimi iudices dixerunt: Stephanus reuerendissimus episcopus ad ista respondeat. Stephanus reuerendissimus episcopus dixit: Sunt hic episcopi Aliane dio-
cesis: veniant, * & probamus * & nosip-
pos defea-
demus.

K ij

Magnesia Leontius, Maonius epilcopus Nysiae, Proterius episcopus Smyrnae, & ceteri qui hic sunt. Gloriosissimi iudices dixerunt: Interim tu responde. Stephanus reuerendissimus episcopus Ephesi dixit: Iste neque ordinatus est in Epheso, sed vacante sancta ecclesia, colligens seditionis turbam cum gladiis, & aliis quibusdam arena-riis, super ingressus est, & sedit ibi. Si huc iudicat vestra magnificientia esse episcopum, alia ratio est. Hoc ergo expulso secundum Canones, & projecto ut merrebatur, me quadraginta episcopi Asiani, suffragio & nobilium & * plebis, & totius reuerendissimi cleri, & omnis ciuitatis, ordinauerunt. Hodie enim quinquaginta annos habeo in Ephesino clero. Bassianus reuerendissimus [episcopus] dixit: Noli me circumuenire. Ego & canonicæ factus sum episcopus, & ostendo hoc, & a nullo depositus sum, nec accusatus ab aliquo, neque culpatus. Sed & ego a iuuenili aetate mea vixi pauperibus, & * ptochium feci, & in eo posui septuaginta lectos, & omnes languentes & ulceratos hospitio suscipiebam. Memnon autem qui fuit episcopus Ephesi, * inuidiam habens in istis, quoniam diligebar ab omnibus, nihil non egit ut expellereret a ciuitate: & immisit manus suas ut me ordinaret episcopum Euazorum, & hoc fecit. Ego autem non acquiescebam, sed ab hora tertia usq; ad sextam* coram altari me plagiis afflixeret: & sanctum euangelium & altare sanguine est impletum. His igitur ita gestis ego sic permanisi, neque ad

* i. gladiatores, qui in arena de pugnant.

* primatu,

* i. hospitiu pauperum.

* his rebus inuidens,

* in altari officiebat:

Μαγνοῖς Λεόντιος, Μαγνοῖς Ἐπίσκοπος Νύσαις, Προτερίου Ἐπίσκοπος 451.

* Μυρρίνης, καὶ λοιποὶ ④ ὄντες ἐν τη̄ Σμύρνῃ, Αἰγαίῳ, Λα-

τινὲς δότοις εναγάντοις. Στέφανος ὁ βι-

λαζαρεῖτος Ἐπίσκοπος Εφέσου ἔπειτα οὐ-

τος οὔτε ἐχροτονεῖται τῇ Εφέσῳ, Δα-

λὸς χολαργοῦς τῆς ἀγίας ἐκκλησίας, σωματικῶν ὥχλων ἀπακτον μὲν ξι-

Φαῖ μὲν ἀλλοι τινὲς ἐρανάριον, ἐπέδε-

πλατεῖς, καὶ ἐκεῖθεν ἐν αὐτῷ εἰ τότον κρί-

νειν ὑμεῖς μεταλαπτέσθε τῇ Ἐπί-

σκοποπ, ἀλλοι λόγος οὗτος. Σύντονος ξεω-

δήντος καὶ κανόνας, καὶ πιφέντος αἰχλώς,

ἐμέ τε πατερεύοντας Ἐπίσκοποι τῆς Ασίας

ψήφως τῷ λαμπτεῖται, τῷ τῷ

λογάδων, καὶ τῷ βιλαζερεῖτου πατή-

κλήρου, καὶ τῷ λοιπῷ πατῶν τῆς πόλεως

πόστος, ἐχροτονοσαν. σύμερον γέροντον εἴτε ἔχω τῇ κλήρῳ Εφέσου.

Βασιλεὺος ὁ βιλαζερεῖτος εἴπει μὲν πε-

τέργεχε με. ἐγὼ καὶ κανονικῶς ἐχρο-

μιλιον καὶ δύκινω τῆτο οὔτε κατεγνώ-

θεία παράτιος, δλλ' οὐκ νέας ἡλικίας

ζεῖν * τοῖς πλοχοῖς, ζεῖποχεῖ@ ἐποίη-

σα, καὶ ἐπίκη εἰς αὐτὸν ἐσδιμοκούτε

κράβεπτα, ζεῖπας τὸν νοσοῦτας

ζεπραμαλούμενος ζεύτιλο@. Μέ-

μινων ἐξ ὁχλούμιν@ Ἐπίσκοπος Εφέ-

σου, Φενίσσας Σύντονος, Ζητοῦ ἡταπ-

μιλιον παράπατων, πατήτε ἐποίησαν Ζητο-

τῷ ἐκβλητιώμενος τῆς πόλεως. Καὶ ἐπ-

βαλετας χειρας αὐτῷ Ζητο τῷ χροτο-

νοσαὶ μετανίλισκε καὶ τὸ ἄγιον

διαγέλλω@ ἐχεμέδιον αἰμάτων, καὶ

τὸ θυσιαστήρα@. Σύντονος δὲ οὕτω γεγ-

ρότες, ἐγὼ ἔμεινα οὕτω, μήτε εἰς τιν

ANNO CHRISTI
451. πόλιν ἀπελθὼν, μήτε αὐτὸν τὴν πόλιν εἰδὼς· ἔμενα δὲ οὔτω. καὶ σκέψη
εἰς τὸν Μέμνονα πέλει τῷ βίου
χρήσιμα. μῆτρα πάντα ἔχαροντες
βασιλεὺς. οὗτος δὲ μετακαλεσθεὶς
μηρός πέντε ωρῶν τῆς ἐπαρχίας, καὶ
μετὰ πάρα δύο πέντε τὴν θείαν λιγὸν ἐπεῖ-
δον, ὃν * σκέψην λιγὸν ἔχαροντες τὸν
πόλει σκέψην ἄλλῳ Πτολομοῖ, εἰ-
μι δὲ ἀπέδωκε τὴν κονωνίαν καὶ τὸν
τόπον τῆς Πτολομοῦ. σκέψην δὲ τοῦτον
πέλι τέλει τῷ βίου χρήσιμα, ἐμὲ
δὲ μῆτρα πολλῆς διδάσκων καὶ βίας ἐν-
δεσμοῖς εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν Εφε-
σον ὁ λαός, ἐν ὁ κλῆρῳ, τῇ Φίλο-
ποτοις ὃν εἶς Ολύμπιος ὁ Πτολομος
ἐντίθεται ζει. γνώς δὲ πάντα ὁ θεο-
βετατος ιησύς βασιλεὺς, οὐτοὶ τοῦτο αὐ-
τῷ εἰσεῖσθωσ. καὶ διάτονος διὰ τοῦτο
μητρὸς ἐδίλαστεν τὸ φανερόν, βε-
βαγμὸν τὴν Πτολομοῦ. μῆτρα πάντα
ἀπέδωκε στάχτην πάλιν διὰ Εὐσταθίου τοῦ
σιλευκασίου, βεβαγμὸν τὴν Πτο-
λομοῦ. ἦλθον δὲ εἰς τὴν βασιλείουν
Κωνσταντινούπολες καὶ λαζαρίδης οἱ
ματέρες αὐτῶν διαστόμες, ἐμέ τε καὶ τὸν Φίλο-
ποτον Πτολομούν τῆς αὐτῆς βασιλείουν πό-
λεος Πτολομοῦ Πρόκλου, Φίλοις πά-
μαξι ἐποίησε. Εἰς ἐποινώσα μετ' * αὐ-
τῆς, ἐν μῆτραν τὴν καὶ κυρίον δια-
στήτων Πτολομούν. Εἰς σωδικὴ ποιή-
σας ὁ αὐτὸς ὁσιώτερος Πρόκλος, ἀπέ-
στηλε τὴν πόλιν, τε τοῖς Πτολομοῖς,
τε τοῖς κληροῦσι. ἔμενα δὲ οὕτως ἐ-
γὼ περιστερὴ χρόνῳ. ὡς καὶ δέκα
Πτολομοῖς με χρωτοῦσαν, καὶ πολ-
λοῖς κληροῦσι. καὶ εἰς εἰρηνὴν ιησύ-
διαγόνταν, ἀπό ταῖς διαφοροῖς
ἐγνώσαντο οἱ αὐτοὶ ὁσιώτεροι Πτο-
λομοῖς καὶ ὁ θαυματουργὸς κλῆρος

civitatem vadens, [neque peni-
tus ecclesiae illi communicans,
in qua nominatus fueram,] neq;
penitus ipsam civitatem videns.
Mansi ergo sic, & cōtigit ipsum
Memnonem finem vitæ fuscipere.
Post hæc ordinatus est Ba-
filius. Is autem euocans Concilium
prouinciæ, & agnoscens ab
eis violentiam quam fuerā pas-
sus, & quoniam machinatio fue-
rat, alium in illa civitate ordina-
uit episcopum, mihi vero reddi-
dit communionem & locum e-
piscopatus. Contigit iterum &
hunc finem vitæ fuscipere, me
autem cum multa necessitate &
vi inthronizauerunt in eadem
civitate Ephesi populus & cle-
rus & episcopi, quorum unus e-
piscopus Olympius hic est. Ag-
noscens autem hæc piissimus
noster imperator, * repente hoc * statim
confirmauit, & continuo per
commonitorum aperte declara-
uit, confirmans episcopatum.
Postea direxit iterum sacrâ per
Eustathium silentiarium, quæ
confirmaret episcopatum. Veni
autem in regiam Constantinopolim : & fuscipiens nos idem
rerū dominus, id est, me & eum
qui erat in ipsa regia civitate, e-
piscopum Proclum, amicos nos
fecit : & communicaui cum eo,
& cum omnibus episcopis qui
*per singula tempora sunt reperi-
tūti. Et faciens synodicam idem
sanctissimus Proclus, direxit &
civitati & episcopis & clericis.
Mansi itaque sic quatuor annis,
ita ut decem episcopos ordina-
rem, & multos clericos. Et cum
in pace degeremus, (quæ etiam
per relationem suam manifesta-
uerunt ipsi sanctissimi episco-
pi & reuerendissimus clerus

K iij

piissimo nostro imperatori, & perpetua Augustæ) placida voluntate suscipiens eorum pietas, repente rescripsit mihi & ipsis sanctissimis episcopis & clericis, & direxerunt per silentarium. Relectis autem diuinis syllabis, omnes nos glorificauimus Deum, quia eorum pietas de ecclesiarum pace adeo curam gerit. Craftina autem die Missas celebrauimus omnes simul, & post Missas, manus iniicientes incluserunt me, & cum vi abriperunt pallium sacerdotii mei, & omnia bona mea : & sumentes vnum ex ipsis hunc Stephanum, fecerunt eum episcopum. Stephanus reuerendissimus [episcopus Ephesi] dixit: Iubat vestra potestas, episcopos qui sunt hic, venire, vt appareat veritas coram vestra magnificentia. Gloriosissimi iudices dixerunt: Pro qua re vocas reuerendissimos episcopos? Stephanus reuerendissimus [episcopus Ephesi] dixit: Ut testentur de vniuersitatibus quæ gesta sunt, quæ doquidem ipse superintrauit in sanctam ecclesiam cum gladiis & arenariis & aliis quibuldam, & sedet in sede. Et pro hoc expulsus est a sanctis patribus, & a sanctissimo regiæ ciuitatis Romæ Leone, & a beatissimo sanctæ memorie Flauiano Constantinopolitanæ urbis, & ab Alexandrino & Antiocheno. ab his enim expulsus est. Ecclesiastico enim iudicio mea humilitas constituta est. Cognoverunt omnes, & consenserunt, & sanctæ memorie Theodosius imperator, & vniuersa Synodus. Pro his enim misit sanctæ memorie imperator Theo-

* est regio
iudicio, &
mea humi-
litas

ANNO CHRISTI 451. θεος Ευσταθι@ πεμψινε@ θηληναριαν, διαγνωνα μεταξυν αιδη και τη εκκλησου και θηληναριαν παρ αιδη. Ηλιον εν τη Εφεσω ο μακαριε@ Ευσταθι@, φρεις μιλιας εποιησε διαγνωσκων. ο διέγω, Φανερον κατεπεινε και τη θρονον οντη αερον ο μακαριε@ Ευσταθι@, καπετησατο, η υμολιας Εξειτο και τη εκκληση, και τη εκκλησια Φανερον πινεβην. εισην συπιδα @ Επισκοπον εισελθων, εαν αλλας ερχονται λεπτονται μεχαλοπεριπανηλ, ελθειν αιτοι, μη σου αιτοι, εχρονην ειναι, επιστολην ειναι σημειον διποτονει παντερειν ειναι. η ο Ραμην ανθηειλε, η ο Αλεξανδρειας ανθηειλεν. ιδηται Επισκοπη πιν γεραφεισ παρα τη μακαριεστην παπα Λιοντος η ομετρον μεγαδος. @ ενδοξοτει άρχοντες ειπον ομολογεις, Βασιλιανον @ θηλασεται τεωνερε επικατεχμένα πιν αγιοτεπην της Εφεσων πολεων εκκλησιαν, οις Επισκοπον. Σπεφανος ο θηλασεταις ειπε πανηστης, ουχ οις Επισκοπος. πως γρα ειχε κρατησι, οι μη χρονιντης, διλαμη ξιφων εισελθων, η καθεδρης εισπη; κελθειν η μεχαλοπεριπανηλ, ειλθειν εντον Επισκοποις. @ ενδοξοτει άρχοντες ειπον οικηνταν Βασιλιαδος ο θηλασεταις, ει γε διποτωδον θηλασεταις Επισκοπον, και και τη ειωστη θεομον εις χρονιαν Επισκοπον. οικανον Φανερον εχοντων.

* τυπαιδι, πος κατεπει τη Εφεσων μηδεπλεως*.
αιγαλη,
διηγηση,
διηγηση.

dosiis Eustathium primicerium silentiiorum, ut cognosceret inter eum & clerū & pauperes, qui ab eo iniustitiam fuerat paf-
fi. Venit in Epheso beatę memoriaę Eustathius, tres menses exegit cognoscendo. Quae cognouit, manifesta fecit: & terminū quem decreuit beatę memoriaę Eustathius, suscepit, & *confel-
*conuen-
tiones
tions
siones exposuit: & clericis [& pauperibus] & ecclesię hęc manifesta sunt. Sunt hic episcopi:
veniat huc, & fateantur si aliter dico. Iubeat vestra magnificen-
tia venire eos. Numquid cum eis ordinatus est ibi? Superintrauit ibi, hodie quatuor anni sunt: & Romanus episcopus eum depo-
suit, & Alexandrinus eum damnauit. Videat vestra magnificen-
tia epistolam scriptam a beatissimo papa Leone. Gloriosissimi iudices dixerunt: Confiteris re-
uerendissimum Bassianum quatuor annis obtinuisse sanctam Ephesiorum ciuitatis ecclesiam, velut episcopum? Stephanus re-
uerendissimus episcopus Episci-
pox dixit: Velut tyrannus, non vt e-
piscopus. Quomodo enim obti-
nere poterat, qui per manus im-
positionem constitutus non est, sed cum gladiis est ingressus, &
sed *ibi? Iubeat vestra magni-
ficiencia episcopos ingredi. Glo-
riosissimi iudices dixerunt: O-
stendar Bassianus reuerendissimus, si per Synodum reuerendissimorum episcoporum, & con-
fusa ordinationis lege episco-
pus Ephesiorum metropolis est
constitutus. *Bassianus reueren-
dissimus episcopus dixit: Euazo-
rum ego neque vñquam factus
sum, neque profectus illuc, sed
vñ passus, denominatus sum episcopus. Canones manifesti sunt.

* Latine, le-
git.

Dicant patres, si præiudicium est ordinari, nec proficiisci. Ipsi dicant: nouerunt regulas. Supplico ut audiar. Interim presumptio declaretur, quia auctoritate vii capientes clauerunt me; & tunc de sacerdotio querimus. Violentia primo queratur. Stephanus reuerendissimus episcopus Ephesi dixit: Supplico ut Canones relegatur, qui dicunt, vt is qui in alia ciuitate ordinatus est, constitui non possit in altera. Gloriosissimi iudices dixerunt: Relegantur hi Canones. Leontius reuerendissimus episcopus Magnesia ex codice relegit regulam nonagesimam quintam.

Eft Can. 16.
Concili
Antioch.

Si quis episcopus vacans super ecclesiam vacantem semet ipsum iniiciens, subripuerit sedem præter perfectum Concilium, hunc expellendum esse, licet omnis populus quem arripiuit, eum elegerit. Perfecta vero Synodus illa est, cui interest & metropolitanus episcopus.

Idem reuerendissimus Leontius episcopus ex eodē codice legit regulam nonagesimam sextam.

Canon. 17.
eiusd. Cōc.
Antioch.

Si quis episcopus ordinacionem acceperit episcopatus, & populo præesse decretus, non acquiecerit ordinationi, neque ei persuasum fuerit proficiisci ad ecclesiam sibi commissam, hunc excommunicatum esse, donec coactus acquiescat, aut quidquā de eo episcoporum prouinciae Synodus perfecta definiat.

Gloriosissimi iudices dixerunt: Reuerendissimus episcopus Bassianus edoceat, quis eum fecit episcopum. Bassianus reuerendissimus episcopus dixit: Vnus corum qui me inthronizaverunt, hic est Olympius, nescio

εἰπων ὁ πατέρες, ἐν τοῖς ἡμέραις οὐδὲν ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΤΑΓΕΝΕΙΑ, καὶ μὴ ἀπελθεῖν.

αὐτὸς εἰπων οὐδεσὶ τὸν κανόνας παρεκάλω, ἀκούσατε μου· τέλος φανερωθῆ ἡ πόλις, ὅτι πόλεσσι, καὶ λαζόντες ἀνελεῖσθαι με· καὶ τότε τοῦτο τὸ ιεροτάτης Κυπρίδη. οὐδὲ Κύπρη. Στέφανος ὁ Διαβεβαγέτης εἶπεν αὗτοις τὸν κανόνας αναγνωσθεῖν τὸν λεγοντας ὅτι εἰ ἔτερη πόλις ὁ χριστογένετα μὴ δικασθεῖται εἰ ἔτερη καθίστανται. ὁ αὐτεξόταν ἀρχόντες εἶπον· αναγνωσθεῖν τὸν κανόνας.

Λεόντης ὁ Διαβεβαγέτης Πήποκοπος Μαγνοίας ανέγνω. Καν. 46.

Εἴ τι Πήποκοπος χολέλων σὺν τῷ χολέλουσαν ἐκκλησίαν ἐν τῷ Πήποκοπος, οὐ φαρπάξεις ὁ σένος δίχα σωόδου τελέσεις, τότον διτέλευτον εἶναι, καὶ εἰ πᾶς ὁ λαός, ὃ οὐ φέρεται, ἔλογο αὐτὸν· τελέσιν δὲ εἶναι σωόδου ἐκπίειν, η συμπαρέστι ἐν τῷ μηδέπολεως.

Οἱ αὐτὸς Διαβεβαγέτης Λεόντης Πήποκοπος ανέγνω διπλῶς αὐτὸν θελίνον. Καν. 45'.

Εἴ τις Πήποκοπος χριστογένετας αὐτοῖς Πήποκοπον, καὶ ὁ εἰδότης τοιεσταταν λαόδ, μὴ κατεδίξοι τῷ χριστονίῳ, μηδὲ πεισθείτων εἰς τῷ εἰχεισελθούσαν αὐτῷ ἐκκλησίαν, τότον εἶναι αναγνώστον, ἔως εἰδεῖν αὐτοῖς κατεδίξεται, η δέλος οὐ τελεῖ αὐτὸν τοτελεία σωόδου τῷ κατὰ τῷ εἰπερχόμενῳ Πήποκοπον.

Οἱ αὐτεξόταν ἀρχόντες εἶπον· Αὕτην Βασιλεὺς ὁ Διαβεβαγέτης, πέμψατε τον πατέστων Πήποκοπον. Βασιλεὺς ὁ Διαβεβαγέτης εἶπεν εἰς τὸ Τέλεσσον περιπολῶν με οὐτός θεῖν Ολύμπον. εἰς οἵδε αἴλλοις

ANNO CHRISTI 451. ἀλοις τῶν μημονίων. Λουκιανὸς ὁ
Διαλέσεως Ἐπίσκοπος Βύζης εἶπεν ὁ
ἔχων τὸ κῦρον, ἐδέξατο αὐτὸν ὁ μα-
καρεῖταις Πρόκλος ἐδέξατο αὐτὸν, καὶ ὁ
μακαρεῖταις Θεοδόσιος ὁ Διοστέσσατος
βασιλεὺς καὶ καλέσας αὐτὸν, φίλοις
αὐτὸν ἐποίετο. διὸ ὅμως διὰ τοῦ ἑξε-
κλιπον; Στέφανος ὁ Διαλέσεως εἶ-
πεν ὁ μακαρεῖταις τὸ ἀγίον Φλαυιανὸν
ἀκέσσατο αὐτὸν. ④ ἐνδέξοτοι αρ-
χοτες εἶπον Ἡπέρ μήπον γερμόντα Ο-
λυμπίου τῆς Διαλέσεως Ἐπίσκοπου,
ώς εὐεργεσίαν τῆς Βασιλείου ⑤ Δια-
λέσεων, ὁ παραλεχθεὶς Διαλέσεων
Ολύμπος, εἴ τιοπε οὐπος ἔχει, διδα-
σκετα. Ολύμπος ὁ Διαλέσεως Ἐπί-
σκοπος Θεοδοσιουπόλεως εἶπε. μῇ ⑥
διάνατον τὴν καρφὸν Ἐπίσκοπου Βα-
σιλείου τὸ πόλει, τὸν ἡ κεχροτόνημα
Ἐπίσκοπος Θεοδοσιουπόλεως, τὸν αὐτὸν
διῆγον. Μιλοδότι μοι ⑦ καλεσκοὶ αὐτῆς
τῆς πόλεως Εφέσου, λέγοντες παρα-
γόνδιον εὐταῖτα, ἵνα κανονικῶς χρονί-
ναιαν δέξεται τὸ πόλει, Ἡπέρ εἰσομένην ὁ
τῆς οἰστας μητήρας Βασιλείου, ὁ χιο-
μύνος Ἐπίσκοπος. ἐγὼ δὲ δεξάρχος
τὴν γερμάνιατα τῶν πατέρων, παρεγνόμενος,
χωρίσαν, τὸν καὶ ἄλλοι Διοστέσσατος
Ἐπίσκοποι εὐλέπονται. τοῦτο τελεῖται
ἡμερῶν τῆς μέλεων εἰσιτάγεις τὸν ἐκ-
κλησίαν τῶν τοι, καὶ εὐεργεσίαδαν, κατα-
θεῖται τὸν θεοτόπιον, φεύγοντες καὶ
τὸν ἐπίσκοπον Διαλέσεως Ἐπίσκοποι,
ώστε θυμέως κανονικῶν τῶν χρονί-
ναιαν καὶ τὸ ἔδος. οὐδὲ καὶ μάτι, καὶ
δινέστενον, καὶ τεττέλια ἡμέρων ἔμενα τὸ
τὸ θεοτόπιον, καὶ ἀλλοὶ οὐχ διέρειν θεο-
φιλέσσατος Ἐπίσκοπος, τελευταῖον ἐλ-
θόντες τινὲς τοῦ Διαλέσεως πατέρων κληρο-
κάνον, λέγοντο μοι· ἄλλοι Ἐπίσκοποι

Concil. Tom. 9.

alios: hunc recordor. Lucianus
reuerendissimus episcopus By-
zitæ dixit: Qui habuit iūs, suscep-
pit eum, bona memoria Pro-
clus, & suscepit eum beatæ me-
moriae Theodosius piissimus im-
perator, & vocans eos, amicos
effecit: sed tamen cur est expul-
sus? Stephanus reuerendissimus
episcopus Ephesi dixit: Beatus
sanctæ memoriae Flauianus ex-
pulit eum. Gloriosissimi iudices
dixerunt: Quoniam memoria
facta est Olympii reuerendissi-
mi episcopi, tamquam is inthro-
nizauerit Bassianum reuerendissi-
mum episcopum, prædictus
Olympius, si hæc ita sunt, nos e-
doceat. Olympius reuerendissi-
mus episcopus Theodosiopolis
dixit: Post mortem Basili episco-
pi, qui illo tempore fuit in ciui-
tate, in qua ordinatus sum epi-
scopus Theodosiopolis, in ea de-
gebam.^{*Significa-}
"Mandauerunt mihi cle-
rici eiusdem ciuitatis Ephesi, di-
centes: Veni huc, vt canonice
ordinationem suscipiat ciuitas,
quoniam obdormiuit sanctæ
memoriae Basilius, qui fuit epi-
scopus. Ego vero has literas ac-
cipiens, adueni, credens quia &
alii reuerendissimi episcopi vo-
cati essent. Ante tres autem dies
quam ^{*iste ingressus efficitur} ingressus essem ecclæ-
siam, vt inthronizaretur, dum
applicasssem in quodam hospi-
tio, sustinebam etiam reueren-
dissimos episcopos, vt canoni-
ce secundum morem ordinatio
proueniaret. Ut ergo primam &
secundam & tertiam sustinui-
sem diem in hospitio, & alter
nullus Deo amicissimorum est
inuentus episcopus; tandem ve-
nientes quidam e reuerendis cle-
ricis, dicunt mihi: Alii episcopi

L

non sunt hic, quid facta est opus? Dicebam ego: [Solanus] quid possum facere? Quoniam extra rationem Canonum est, solum episcopum disponere ecclesiam, & maxime* tanta metropolis. Cum ergo haec* loquereret mecum, circumdedit mansionem, in qua eram, innumera multitudine: & nesciui ubi essem, & coram tanta potestate, & coram altari, quidam enudis gladium, Holofernis nomine, qui, puto, comitanus est, venit & ipse & omnis multitudo, & portantes me, * profecti sunt in ecclesiam. Et ita cum ducentis aut trecentis hominibus & me & ipsum levauerunt ad sedem, & inthronizatio celebrata est. Vsq; ad hoc, quemadmodum factum est, noui. Bassianus reuerendissimus episcopus dixit: Mentitus est: Gloriosissimi iudices dixerunt: Si Proclus sancta memoria, qui fuit archiepiscopus regia Constantinopolis, suscepit Bassianum reuerendissimum episcopum, & communicauit ei tamquam episcopo Ephesiorum metropolis, reuerendissimus clerus sancte Constantiopolitanae ecclesiae nos edoceat. * Theophilus reuerendissimus presbyter Constantinopolis sanctae ecclesiae dixit: Ut coram Deo, & suscepit eum sancta memoria Proclus communicantem, & synodalibus literis honorans dimisit eum ad Ephesum, & in diptychis posuit eius nomen, & recitabatur usque ad modicum ab hinc tempore. Omnes reuerendissimi clerci sanctissimae Constantiopolitanae ecclesiae dixerunt: Et nos haec ipsa dicimus. Suscepit enim

* Latine, legimus, legit.

ecclesia nos edoceat. * Theophilus reuerendissimus presbyter Constantinopolis sancte ecclesiae dixit: Ut coram Deo, & suscepit eum sancta memoria Proclus communicantem, & synodalibus literis honorans dimisit eum ad Ephesum, & in diptychis posuit eius nomen, & recitabatur usque ad modicum ab hinc tempus. Omnes reuerendissimi clericis sanctissimae Constantinopolitanæ ecclesiae dixerunt: Et nos hec ipsa dicimus. Suscepit enim sancte uouloew ἐκκλησίας διδοκετωσαν. * Θεόφιλος ὁ ἀλεξανδρεῖος πρεσβύτερος τῆς εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως αγιάσθιας εἶπεν· ὡς ἦτι θεοῦ, καὶ ἐδέξατο αὐτὸν ὁ ἵης ἄγιος Πρόκλος κονσταντίνος, καὶ συνοδικοῖς γεάμμασι τιμήσας αὐτὸν, ἀπέλυσεν ἐπὶ τῷ ΕΦεσῷ· καὶ εἰ τοῖς θεοῖς γονεῦσι ἐπέζεν αὐτὸν τὸ ὄνομα, καὶ ἐλέγετο εἰς τοῦ ὀλίγου καιροῦ· πάπτες ἀλεξανδρεῖοι καλεσθοῦτε τὴν Κωνσταντινουπόλεων αγιάσθιας ἐκκλησίας ἑπορεύεσθαι τὰ αὐτὰ λέγειν. ἐδέξατο γέ

ANNO CHRISTI 451. αὐτῷ, καὶ εἰπούστοις αὐτῷ ὁ μακεδόν Πρόκλῳ, Καὶ ἐπίνοις σωμάτῳ γεδύματε, Καὶ εἰς τὰ δίπλυα αὐτῷ ἔταξεν.

Οἱ ἀνδρῶντες ἄρχοντες ἦπον· νῦν Σπέφανῳ ὁ βαλαβέσατος Ἀθηνῶν λεγέτω, ὅπως Ἐπίστατο Βασιλεὺς ὁ βαλαβέσας τὸν θυγατῆρα τῆς Ἐπικοπῆς, καὶ εἰ αὐτὸς παρὰ τῆς σωμάτου ἐχροτοῦθεν. Σπέφανῳ ὁ βαλαβέσας ἔπειτα αἰνιγχθῇ παρὰ τὴν Ἐπικοπήν τῆς Αλεξανδρεῶν πόλεως, τὴν ἐν ἀγίοις Θεοσοδοσιοῖς βασιλεῶν γεδύματε καὶ παρὰ τὴν μακεδονίου πάπα τὸν οὐρανοπάτου Ἐπικοπόν, ἀπε τον μὴ διῆν εἶναι Ἐπικοπόν· καὶ Φιδιαρεῖς οὐτε γεδύματε. καλύπτοντες ἐλαῖνην τὸν νοτίεσσιν ἐπὶ τῷ Φανερωθῆναι ποίων Σύποι αἰπεινόν, καὶ ποίων Σύποι Καελάτην, καὶ ποίων Σύποι ἐγώ κατέτελεν. ἡμεῖς διὰ τούτων τούτον οὐδεμίου μηδουν οὐτοῦ εἶχαν αἰσανθάψας· ἀπαξέπειρας ἔλεθε τὸ παρεῖχα. ἔλεθος ὁ σιλεντίδες ἐπειδή τρεῖς μῆνας ἐποίησε διατηρώσαντον μεταξὺ αὐτῶν καὶ τὴν κληροκονίαν· φανερεῖς οὐτε οὐρανούται. Βασιλαῖος ὁ βαλαβέσας ἔπειτα Σπέφανῳ πρεσβύτερος μονιώντι ποσαρά ἐπι μετέ έμοις ἐλεῖσθεντα, μετέ έμοις εἰπούσαντες· καὶ εἰπούσαντες περὶ ἐμοῦ, ὡς παρὰ Ἐπικοπόν. καὶ αὐτῇ τῇ ημέρᾳ, ή συνέλεσαν με, καὶ ταῦτα ἐπειδον, ματαὶ διωδεμεῖς τῷ θεοῖ, ὑδωρ ἐζήτησε, καὶ ἵνα ἔδωκαν μοι. Ἐπὶ τεκμήνῃ εἶχόν με ἐγκατέκλεισον. Οὐ δὲ παρέ έμοις Ἐπικοποιοι χρονιζέτες, αὐτοὶ κατέτοντο ἐχροτοῦσαν Ἐπικοπήν, οὐτοὶ μονιώντος εἰπούσαντας Επικοπήν, οὐτοὶ μονιώντος εἰπούσαντας Επικοπήν.

Concil. Tom. 9.

eum, & communicavit ei beatæ memorię Proclus, & fecit synodicas literas, & in diptychis eum posuit.

Gloriosissimi iudices dixerūt: Nunc Stephanus reuerendissimus episcopus dicat, quemadmodum nouit Bassianum reuerendissimum episcopum ab episcopatu remotum, & si ipse per Synodus ordinatus est. Stephanus reuerendissimus episcopus Ephesi dixit: Relatum est ab episcopo Alexandrinæ ciuitatis, sanctissimæ memorię Theodosio principe scribente illuc: allata sunt etiam literæ a beatissimo & sanctissimo papa Romano, quatenus istum esse non oportet episcopum; & manifestæ sunt literæ. Iubete venire notarios, ut declaretur quomodo remotus est, & quomodo est electus, & quomodo ego sum ordinatus. Nos propter fidem venimus. Numquid ergo sciebam, quoniam hoc potuisse emergeare? Semel finem accepit causa. Venit filiarius illuc, tres mensiles fecit cognoscens inter eum & clericos. Clarent ea quæ definita sunt. Bassianus reuerendissimus dixit: Stephanus presbyter meus fuit: quatuor annis mecum Missas celebrabat, mecum communicabat, & communicabat * mihi tamquam episco-

* a me tamquam ab episcopo.

L ij

Si non sum ego episcopus, neq;
illi qui a me sunt ordinati, esse
debent episcopi, neque clerici.

Cassianus presbyter, qui fuit
cum Bassiano reuerendissimo,
dixit: Media hebdomada coe-
gerunt nos, & introduxerunt in
baptisterio, Stephanus reueren-
disimus episcopus, & Mæonius;
& dederunt mihi euangelium,
& coniurauerunt me, & dixe-
runt: Veni, iura non discedere
ab illo, sed viuere cū eo, & mori
cum eo, & non tradere eum. Di-
xi: Hodie viginti quinque annis
communico, Constantinopoli
negotium agens: & Deus est qui
nouit, quia nunquam iuraui a-
licui: & nunc dum presbyter
sum, cogitis me iurare? Qui su-
mentes euangelium dederunt
mihi, & iuraui eis. Et quinta fe-
ria de sancto pascha tollentes, &
ipsum incluserunt, & me ceci-
derunt, & debilem fecerunt cal-
cibus. Et adduxerunt tres sub-
diaconos, & * vespere tulerunt,
& duxerunt me in domum mē,
& posuerunt me semiuuum, &
phlebotomauerunt me. Ut ergo
non peierarem, hodie quatuor
annos habeo errando & mendi-
cando Constantinopoli, vt non
peierarem nomen Filii Dei. Lu-
cianus reuerendissimus episco-
pus Byzie transiens in medium,
dixit: Obstrinxerunt nos reli-
qui episcopi nobiscum residen-
tes, vt vnsquisque quod no-
uit in veritate, & ad pietatem
tendere, dicat. Et licet ex no-
bisipsis bonum esset hoc facere,
verumtamen dicimus, quo-
niam quatuor annis operatus
est in sede sine contentione, si-
ne contradictione, & ordina-
uit decem episcopos, & clericos

* vix bandē

εἰδού μη εἴμι ἐγώ Θίουκος, οὐδὲ ④ ANNO
πατρὸς ἐμοῦ χρονιστέτες ὁ φίλοιον εἰ- CHRISTI
ναι Θίουκος, οὐδὲ ④ κληρονόι. 451.

Καστανὸς πρεσβύτρῳ, σωμάτιον τῷ διλαβεῖσθαι, εἶπεν τῷ μέσον ἑσδραῖς κατενάκτουσιν ἡμᾶς, καὶ εἰσιεῖσκαν ἐν τῷ βαπτιστῶρι, Σπέ-Φανῳ ④ ὁ διλαβεῖσθαις Θίουκος, καὶ Μαγνῳ ④. καὶ ἐπέδωκαν μοι τὸ δια-γέλμα ④, καὶ ὥρκωσαν με, καὶ λέγοσι μοι δέρο, ὅμοσον μὴ αἴσχυρος εἰς αἴρε, δηλατεῖ μετ' αὐτῷ, καὶ διποταῖται μετ' αὐτῷ, καὶ μὴ τοσοῦτον αὐτὸν. λέ-γω σήμερῳ ④ εἰκοστόπετε ἐπι εἴμι * κα-
τανός, εἰς Καραγαλινούπολιν τοσούτη-
τον διῆμ ④. καὶ θεός θεῖν ὁ εἰδὼς, οὐ-
δέποτε ὄμοσα ζειν· καὶ νῦν πρεσβύτε-
ρου μου ὃντος, κατανακέτε με ὄμο-
σαι; λαβόντες τὸ ἀγνον διαβάλλονται, ἐδα-
κνού μοι, καὶ ὄμοσα αὐτοῖς. καὶ τῷ πε-
πλῳ τῷ ἀγνον πάχει λαβόντες, καὶ αἱ ④
σύνελεσσα, Καὶ ἐμὲ ἐφόνδωσαν, καὶ Θί-
οντος με ἐπίσταντον διὰ λαχηπορειῶν· καὶ
λειπόνται τρεῖς Στρατιανοῖς, καὶ ὄψε π-
ρων, καὶ αἰτιεῖσκαν με ἐν τῷ οικανον,
καὶ ἐπηκαν ἡμίσιαν, καὶ ἐφλέσσομεν
με. ἵνα οὐδὲ μὴ Θίουκος, σήμερῳ
* τεασεῖσθαι ἐπι πλαζύδιῳ ④ ἐπαγ- * οὐδὲ μη
πον ἐν Καραγαλινούπολει, ἵνα μὴ Θί-
ορικον τὸ ὄνομα τὸ ιον θεος. Δο-
κιμασθεὶς ὁ διλαβεῖσθαις Θίουκος Βύ-
ζης παρελθὼν ἐν τῷ μέσῳ, εἶπεν· ἐ-
κράτησεν ἡμᾶς ④ λοιποὶ Θίουκοι
④ μὲν ιητὸς κατεζύδησαν, ὧσε ἔκαστον,
οὐ εἶδεν δλαδεῖς καὶ τοῦδε διστέλειο
σωτεῖνον, εἶπεν. καὶ εἰ καὶ δέ αὐτὸν καλον
λιήμας τοῦτο ποιῆσαι, πλειστὸν λέγειν
ὅτι περιεῖσκαν σύνρυποντες ἐν τῷ σεβό-
αμέσχος, διγαστι πέρρησαν. Καὶ ἐχροτό-
ντος δέκα Θίουκοις, καὶ κληρονόι

ANNO CHRISTI 431. πολλαῖς, καὶ σινούσαις αὐτῷ αὐτὸς ὅντως
 Ἐπίσκοπος Στέφανος, πρεσβύτερος
 αὖτε ὦ, καὶ πάντες ὁ λαόπολικοι
 καὶ πᾶς οἶν τὸ βέτον, νῦν Βασιλεὺον
 Ἑλευθέρου παρὰ τὸν θεὸν κανόναν
 αἰσχονθίδιμον, τῷ οὐ μάλιστα ὁ μακε-
 εώπατον Προκλον ὁ τῆς Βασιλείου
 τον δεκαποτον Κανσανηνόπολεως
 πονωνησαν αἴρει, καὶ διὰ σωδικῶν
 γεμμάτων βιβαγῶσι τὸν Σύνον
 Επίσκοποι; Μελίφθονος ὁ Βιλα-
 θέστας Επίσκοπος Ιλιουπόλεως παρ-
 ελθὼν εἰς τὸ μέσον, εἶπεν ἔχειν ὁ
 πρεσβεῖτος χρόνον κατεπεινάται περὶ Επί-
 σκοπού ἀμάχος, οὐ μεμφθεῖσα, οὐ
 οὔτε αἰκείνεις μὴ ριφθεῖσα. καὶ ὁ ίππος
 κατεπειμπάθει παρὰ τὸν ἐπίκιον κα-
 δεζηλμών καὶ ἡ Επίσκοπον, οὗτος με-
 παρελθόντες εἶπεν Τὸν κανονιτα τοῦτος
 πάντας, σῶμα ψυχήμονος τὸν ἐπίκιον
 μονοι λοιπῶν οὐτον Επίσκοπον, οὐ προ-
 σώπου πάντων πάντα αἰτιά φέρει τὸν πε-
 άγία σωδίδα οὐ τὴ ψυχήτερος Ἡροίστα,
 ἀπὸ Λουκιανοῦ ὁ Βιλαθέστας Επί-
 σκοπος εἶπε. Στέφανος ὁ Βιλαθέστα-
 τος εἶπεν. ὁ αἰγιαλῶν δεκαποτον
 Λέων ὁ Ρώμης τέτον καθεῖλεν, ὁ ίππος
 παρὰ κανόνας ἐψύχετο. Κεκρόπης ὁ
 Βιλαθέστας Επίσκοπος Σεβαστού-
 πόλεως εἶπε. καὶ οἱ Στέφανοι, πόσα
 διωνταν Φλαυιανὸν καὶ οὐ βασιλεῖς,
 οὐ μηδὲ Στάκατον; πάντες ὁ Βιλαθέστας
 Επίσκοποι καὶ ὁ καπελοὶ Κανσανη-
 νηνόπολεως εἴπον. οὐ δικτέσσα οὔτος
 ἔχει πάντες τὸ αἰτιά λέγοντες. Φλα-
 uiανος αἰγιαλία οὐ μηδὲν. τὸ ὄρθοδοξον
 οὐ αἰγιαλία οὐ μηδὲν. οὐδὲ οὐδὲν ποιεῖται,
 οὐδὲ θλίψτα Φλαυιανὸς μηδὲ θελατος
 ζητεῖ. οὐδὲν οὐδὲ ημέρα οὐδὲν.
 Φλαυιανὸς μηδὲ θελατον τὸν πίστιν ζη-

multos, & communicauit ei
 qui nunc est episcopus Stephanus, cum esset eius presbyter, &
 omnes reliqui clerici. Et quo-
 modo possibile est nunc Bassia-
 num expelli præter consequen-
 tiam* regularem, cum præcipue *Canonum,
 beatissimus Proclus regiae Con-
 stantinopolis episcopus ei com-
 municauerit, & per synodicas
 literas firmauerit eius episcopatu-
 m? Meliphthongus reueren-
 dissimus episcopus Heliopolis
 transiens in medium, dixit: O-
 portebat eum qui quatuor an-
 nis sine contentione episcopatu-
 m obtinuit, aut accusari, aut
 ita sine iudicio non* iactari. Et *abici.
 quoniam*& ego cōiuratus sum *sub pecca-
 ab episcopis iuxta me sedentia-
 bus, quatenus transiens in me-
 dium dicā ea qua* cunctos mo-
 uent; tamquam os effectus reli-
 quorum prope me residentium
 episcoporum, ex persona cun-
 ditorū hæc referto & sancto Con-
 cilio & vestrae potestati, que Lu-
 cianus reuerendissimus episco-
 pus dixit. Stephanus reuerendissimus
 episcopus dixit: Sanctissi-
 mus archiepiscopus Romanus
 Leo hunc* damnauit, quoniam *depositus,
 præter regulas factus est. Cecro-
 pius reuerendissimus episcopus
 Sebastopolis dixit: Domine Ste-
 phane, cognosce quantum po-
 test Flauianus* beatæ memoriae *& impera-
 etiam post mortem. Reueren-
 dissimi episcopi & clerici Con-
 stantinopolitanū clamauerunt:
 Veritas sic habet: omnes hæc
 ipsa dicimus. Flauiano æterna
 memoria: orthodoxi æterna
 memoria. Ecce vltio, ecce veri-
 tas. Flauianus post mortem vi-
 uit: martyr pro nobis oret. Flauianus post mortem fidem ex-

L iii

posit. Flauianus hic est: orthodoxus hic est. Multos annos imperatori. Flauianus nobiscum iudicat.

Gloriosissimi iudices dixerunt: *Omnibus examinatis de Bassiano & Stephano reuerendissimis, relectis etiam Canonibus, dicat sancta Synodus, de* episcopatu Ephesio quid eis videatur.* Reuerendissimi episcopi clamauerunt: Iustitia Bassianum vocat: regulâ valeant. Gloriosissimi iudices dixerunt: Nobis quidem videtur, neque Bassianum reuerendissimum dignum existere ut sit Ephesiorum ciuitatis episcopus, quoniam ex iniunctione violenta episcopatum sibi metu vindicauit: neque Stephanum reuerendissimum episcopum, qui per coniuraciones & tales adiumentiones episcopatum sibi metu acquisiuit: iustum vero esse, ut eligatur alius, qui & fidem integrè lciat, & vita noscatur ornatus, ut esse possit episcopus. Totum autem Concilio sancto relinquimus, quatenus sententiam, quæ in hac causa fuerit visa, deponit. Sancta Synodus clamauit: Hæc iusta sententia est: hoc Dei iudicium est: Christus iudicauit causâ: Deus per vos iudicat: hæc sententia Christi est. Canones & leges vos custoditis. Multos annos imperatoribus, multos annos iudicibus, multos annos Concilio.*

Paschasinus & Lucentius reuerendissimi episcopi, obtinentes locum apostolicae sedis veteris Romæ, dixerunt : Clarent quæ ab vniuerso Concilio dicta sunt, quid de hac causa siue de personis videatur, & nostrum & horum est confirmare sen-

Φλαυιανός ὁρθοῦσιν ὁρθοῦσιν οὐρανοῖς
τοπλά ταῦτα εἴησιν βασιλέως. 431.

Οι ὅροδεσποταὶ αρχοῦτες εἶπον· πάντων ἡ Σελεύκειαν τὸν ἐπί Βασιλεὺν Ἀρτιμένιον τοῖς ἀλλοεξέστοις πεπονημένων, αἰσχυνθέντων δὲ καὶ τῷ καιόντων, λεγέτο ἡ ἀρίστη σωθόδος αὐτῷ τοῦτο τὸ κατ' Εφεσὸν Ἐπικοπόν, πάντη παρίσταται. * ④ ὁ βαλαβέστας τοῦ πικοποτοῦ ἔσποντος τὸ δίκαιον Βασιλεὺν καλεῖ. ⑤ καινόντες κρατεῖτον. ⑥ ἐνδεδότας ἀρχοῦτες εἶπον· ἦμιν μὴ Φαινεταὶ οὐτε Βασιλανὸς ὁ βαλαβέστας δέξιος ἀν Ἐπικοποτοῦ ἐῇ τῆς Εφεσῶν πόλεως, ἐπειδὴν τὸ ἔφόδον βιάζεις ἔκαντο ταῦταν ἡ Σελεύκειαν· οὐτε Στέφανος ὁ βαλαβέστας, ἐκ σωματιστῶν καὶ ποιατῶν τοσονοίας τῶν Ἐπικοποτῶν ἔκαντο τοποποιήσας δίκαιον δὲ ἐῇ Ἐπιλεγχώντα ἔφον, πεινεῖται τὸ πιστὸν αἰκελεῖς Ἐπιστάμον, καὶ βίων κεκοσμημένον, ⑦ Ἐπικοποτοῦ ἐῇ ὁ φείλεντα. τὸ παιδίον δὲ τῇ ἀγωνεῖται σωθόδον κατελαμπατοφύρ, ὃς διωγγᾷ τὸ περιστάμον τοῦ πόλου Ἐπί τῷ περιφραγματ. ἡ ἀρίστη σωθόδος ἐσόντας αὐτῷ δικαίαν κείσεται· αὐτῷ δεοδ κείσεται· ὁ Χειρός ἐδικαστὴ τῆς τανάστας· ὁ δεὸς δὲ ὑμέριος δικαίεται αὐτῷ ἡ δοτοφασίας τῆς τανάστας. Τὸν καιόντας ἐπὶ τὸν νόμοις υμέτερος Φυλακήσητε, πολλὰ τοῦτο ἐπὶ τὸ βασιλέων· πολλὰ τοῦτο ἐπὶ τὸν δεχόντων πολλὰ τοῦτο τὴν σωθόδον.

Παρθενος ἡ Λουκιανίστος (4) ἀλλά
έτει τοι πότε ποτε, ἐπέχοντες (5) τόπου
της δοποδικοῦ ψεύσου τῆς πρεσβυτερίας
Ράμψης, ἐπτὸν δῆλα τὰ παρά πάσις τῆς
σωόδου λεγθεῖσα. π. τοι τούτου τῆς
πρεσβυτερίας ἡ τῷ πατρὶ πρεσβυτεροῦ σοκεῖ, καὶ
ιητὸς τούτων εἰς τὸν δοπόφωνον βε-

ANNO CHRISTI
451. Σαρδικη. Ανατόλι^ο ὁ διλαβέσας
Πήποκος Καρανηνουπόλεως, νέας
Ράμης, εἶπε· τὸν αὐτέρους ἐαυτὸν
αρμόσαντας τῇ τού Χριστῷ νύμφῃ, τῇ
κατ' Εφεσὸν Φημί ἀγιωτάτη ἐκκλη-
σίᾳ, οὗτοις εἰκότως ἐνόμιμα ἐαυτὸν ἀ-
πέβαλε. Τιχαροῦ ὁ, πεπιπιδίσας
τῷ σείρῳ Βασιλαὸς ὁ διλαβέσας
Πήποκος, καὶ ὁ μετ' ἐκάνθ^ο ἐαυτὸν
πεπιπιδίσας Στέφανο^ο ὁ δι-
λαβέσας Πήποκος, τὴν ποσιχίαν ἀγέ-
τωσαν, πεπαρθρόν τὴν κατ' ἔκεινος πὲ
ἐκκλησίαν συεργείας. Θεώτερη τῇ Ε-
φεσίων μητρόπολει Πήποκος, ἡ παρὰ
Σιδῶν αἱδεῖμην μένος, καὶ παρὰ πατέντων τῆς
μελλοντῶν ποιμαίνεται Φιλίππειος,
εἰς πὲ τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐκεῖ Χριστο-
νίαν, ὁρθοποιό^ο λέγον τῆς διαδείας.
Τῷ μητρονθέτερον μηλονόπι ἔχοντος
μόνον πὲ αἴξιον τῆς Πήποκος, καὶ πὲ
κανονίαν, καὶ παραμιθίας τῆς τοφ-
σκούσους δῶδε ταῦτα τῆς ἀγιωτάτης
ἐκκλησίας αἰχμούδηρων.

Η αὕτη σωόδες εἶπεν αὐτὴν δικαία
Στέφανο^ο, αὐτὴν δικαία κρίσις.

Εὐσέβιος ὁ διλαβέσας Πήποκος
Δορυλάου εἶπεν ἡ ἐΦοδὸς τῆς διλαβε-
στοῦ Βασιλαοῦ αἰαζόπιλι ἐχεῖ τὸν
κανόνων, καὶ ἡ αἴπετως γνορδῶν Πήπο-
κος Στέφανος Χριστονία. δέ, εἰ δοκεῖ,
αἱ Φοτίρεις μὲν χολάζεν τῆς Πήποκο-
τῆς Εφεσίων μητρόπολεως, Χρι-
στονίαν δὲ κανονίου Πήποκον τῆς
τοφσκούσου μητρόπολει, βίσω καὶ πί-
στη κεκοστιμένη^ο. Ο τῆς Ασίας διλα-
βέσαται Πήποκος τοφσκούσοντις τῇ
ἀγιωτάτη σωόδεω τῷ πατέντῳ, εἰπον
ἔλεοσατήμα. ἡμεῖς παρακαλοῦμεν
τὴν αἵγιαν σωόδον, ὡσεὶ καπελέονται
τὰ παγδία τῆμψι, μη δὲ ἡμεῖς καὶ τὰς

tentiam. Anatolius reuerendissimus archiepiscopus Constantinopolis nouæ Romæ dixit: Eos qui se contra legem sponsa Christi sanctissimæ Ephesinae ecclesiæ coniunxerunt, hos *decenter legibus suis expellit. Igitur & qui insiliuit sedi Bassianus reuerendissimus episcopus, & qui post illum inordinate semetipsum immisit Stephanus reuerendissimus episcopus, quietem habeant, cessantes ab *operatione eiusdem ecclesiæ. Dabitur autem Ephesiorum metropoli episcopus a Deo monstratus, & ab omnibus qui scandi sunt, eligendus ad ordinationem illius * episcopatus, *ecclesiæ, qui & recte prædicet verbum veritatis: memoratis scilicet dignitatem tantummodo episcopatus habentibus & communionem, * necessariaque salario, quæ a sanctissima hac consequentur ecclesia.

Sancta Synodus exclamauit:
Hæc iusta sententia, hoc iustum
iudicium est.

Eusebius reuerendissimus episcopus Dorylai dixit: Inuasio reuerendissimi Bassiani cuersionem habet regularum, & extra regulas etiam inordinate facta ordinatio in Stephano. Vnde, si videtur, ambo debent Ephesiorum metropolis episcopatu varcare. Ordinari autem regulariter debet episcopus prædictæ metropoli, vita & fide compositus. Asiani reuerendissimi episcopi prostrati ante sanctissimam Synodum patrum dixerunt: Misericordia nostri. nos supplicamus sancto Concilio, ut misereatur filiorum nostrorum, ne forte propter nos & propter

vt his clementia tributur, & nobis condonatur saltem Basilius ad tollenda mala: nam si quippe hic fuit ordinatus, & filii nostri moriuntur, & ciuitas periret. Gloriosissimi iudices dixerunt: Quoniam secundum voces sancti Concilii neq; Basilius, neque Stephanus reuerendissimi, digni sunt qui in Ephesiorum ciuitate sint episcopi, Asiani autem episcopi hic reperti dicunt: Si hic ordinetur alter episcopus, Ephesiorum conturbari ciuitatem: dicat sancta Synodus, vbi volunt Canones episcopum Ephesinae sanctissimae ecclesiae ordinari. Reuerendissimi episcopi clamauerunt: In prouincia. Diogenes reuerendissimus episcopus Cyzici dixit: Consuetudo hoc habet, si factus fuisset a Constantiopolitano episcopo, non habuerunt haec agi. Ibi enim salamarios ordinant, & propterea euercio fit. Leontius reuerendissimus episcopus Magnesia dixit: A sancto Timotheo vique nunc viginti septem episcopi facti, omnes in Epheso sunt ordinati. Solus * Basilius violenter hic factus est, & multæ cædes hinc ortæ sunt. Philippus reuerendissimus presbyter Constantinopolitanæ sanctissimæ magnæ ecclesiae dixit: Sanctæ memoriae Ioannes episcopus Constantinopolitanus quindecim episcopos depositus, prefectus in Asiam, & pro eis alios ordinavit, & Memnon hic ordinatus est. Aetius archidiaconus Constantinopolis dixit: Et Castinus hic ordinatus est, Heraclides, & alii cum voluntate nostræ urbis archiepiscopi ordi-

* Constantiopolis episcopus, non haec accidissent. Ibi perturbatio accidit.

* f. Bassianus ut est in anno msi. Lat.

* confirmatus

αριθμοῖς ἡμέραι, διορθῶντες φιλαδελφεῖς πόλεις, καὶ διδύμης ἡμέραις Βασιλεὺος εἰς πανοπλούσιον ἐτεῖ, εἴ τις ὁδὸς χρονοποίειν, καὶ τὰ πατρίδα ἡμέραι διορθώσει, καὶ οὐ πόλις διολύνει. ④ ἐνδεξόποιοι αρχοτες ἔποι. ὅπῃ καὶ τὰς φωνὰς τῆς ἀγίας σωτερίου οὐτὸν Βασιλεὺος, οὐτὲ Στέφανος, ⑤ ὀλαβέστητο, ἀξιούσιον ὑποκοποῖς ἐπὶ τῆς Εφεσίων πόλεως, ⑥ δὲ τῆς Ασσανῆς ὑποκοποῖς ⑦ ἐνταῦθα ὑπερέστητες φασίν, εἴ ἐνταῦθα χρονοποίειν ἔφορος ὑποκοποῖς, οὐ δορυφόρων γνεδαιτελεῖς Εφεσίων πόλιν· λεγέσθω ἡ ἀγία σωτερίδος, ποδὸρουλονταί ⑧ κανόνες ⑨ τῆς κατ' Εφεσίων ἀγιωτάτης ἐκκλησίας χρονοποίεις ὑποκοποῖς. ⑩ ὀλαβέστητοι ὑποκοποῖς ἔποι· εὐ τῇ ἐπεργάσα. Διογένης ὁ ὀλαβέστητος ὑποκοποῖς Κυζίκου ἔπει τὸ ἔτος ὁδὸς ἐργάζει. εἰ ἐνθέτο διπλοὶ Κανταύλινοι πόλεως ὑποκοποῖς, οὐτε ἀγέ ταῦτα γνεδαιτελεῖς σπλαγχνεῖς χρονοποδοῖς, οὐδὲ τόποι αἵματος γίνεται. Λέοντος ὁ ὀλαβέστητος ὑποκοποῖς Μαγνησίας ἔπει διπλοὶ τῆς ἀγίου Τιμοθοῦ μέχει των εἰκονοποιῶν ὑποκοποῖς ἐγένεντο, πάντες εὐ Εφέσου ἐχρονοποίουσιν μένος Βασιλείου καὶ βίσσων ὁδὸς ἐγένετο, καὶ σφαγαὶ ἐγένεντο. Φιλιπποῦς ὁ ὀλαβέστητος πρεσβύτερος τῆς κατ' Κανταύλινοι πόλεις ἀγίας μεγάλης ἐκκλησίας ἔπειτε. οὐ τὸ ἀγίον Ιωάννης ὑποκοποῖς Κανταύλινοι πόλεως δεκατέτητο ὑποκοπότος κατέβηεν, ἀπελαύνει τὸν Αστία, καὶ ἐχρονοποίειν ἀλλοι αὐτὸν καὶ Μέμνων ὁδὸς ἐβέβαιωτον. Ατενος δεκατέτητος τῆς Κανταύλινοι πόλεως ἔπειτε κατ' Καστίνος ὁδὸς ἐχρονοποίειν. Ηρακλείδης, καὶ ἀλλοι μηδέμην τὴς ὁδὸς δεκατεπότου ἐχρο-

* confirma
sus

ANNO CHRISTI 451. Ηλέοντος καὶ Βασίλεως ὁ μακάριος Πρόκλου ἐχρονίσε. καὶ οἱ μακάριοι Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς * σωμήρησε τὴν Σικανήν χρονία, καὶ οἱ μακάριοι Κύριλλος ὁ Πατριαρχεῖς Αλεξανδρεῖς. Οἱ θαλασσαῖοι Πατριαρχοὶ εἰσῆλθεν. Οἱ κανόνες κρατεῖσθαι ταῖς Φωναῖς τῆς βασιλεῖ. Οἱ κληρικοὶ Κανταπινουπόλεων εἰσῆλθεν. τὰ τέλη πατέρων τῆς ρωμαϊκῆς Κανταπινουπόλεως μὴ δυστηταὶ. ἡ χρονία καὶ τὸ ἔτος ἵστο τὸ ἀδελφεῖτον οἰκουμένην θύμηται. Οἱ εὐδόξοι Σιρῆροι εἶπον· σωμοσφύρῳ Πατριαρχεῖας δεῖται ηγία σωμόδος φεύγει τῆς χρονίας τῆς κατ' Εφεσον Πατριαρχεῖαν, εἰ δοκεῖ, τῇ ἔχει τὸ τελείωσην παθίσεται.*

ΠΡΑΞΙΣ ΔΩΔΕΚΑΤΗ ΤΗΣ ΕΝ ΚΑΛΧΑΔΟΝΙ άγιας σωόδου.

Ο ΜΟΙΩΣ τῇ τελείᾳ καλεσθῶν Νοεμβεῖαν, ἀπαντά τῷ αὐτῷ, ἐν τῇ αὐτῷ ἀγιωτάτῃ ὄπειροια τερποπαθεῖμένων τῷ τερπερεπετάτων καὶ ἐνδοξότων δέχθηται, καὶ τῆς αὐτῆς ἀγιωτάτης καὶ οἰκουμενικῆς σωόδου, Οἱ εὐδόξοι τοῖς ἀρχοτεῖς εἶπον· οὐ τῷ θηριοῖσιν Φροντὶς αναβάσατο τοιχάνουσα τῇ πολιτείᾳ φαντασματικῇ, πρέψασι τὸν πόλιν τῇ ἀγιᾳ σωόδῳ συνεχώς οὕτα παραβάλλειν τὸν τῆς θείας κορυφῆς τερπετήραντα. Πιπόλιν δὲ ἐπέντε τῇ αναβάσαν τῇ πολιτείᾳ τερπετήραντα ἀφέλκεσθαι οὐδαέ τοι δικαστὸν, ταχεῖαν ἐπὶ τῆς ζητήσεοι λύσιν Πιπεριῶνας απονεμάζοντες, ἐν τερπετήρᾳ λέγειν τὸν ἀγίαν σωόδον ἐξαγνοῦμεν, εἰ

Concil. Tom. 9.

* Latine, legimus, legit.

ACTIO DVODECIMA CALCHEDONENSIS CONCILII.

SIMILITER tertio Kalendrum Nouembrium, eodem consulatu, in eadem sanctissima ecclesia residentibus superscriptis magnificentissimis & gloriofissimis iudicibus, & eodem sancto & generali Concilio, gloriofissimi iudices dixerunt: Sollicitudo necessaria reipublicæ negligitur, nobis propter fidem in sancto Concilio* continuo occupari a diuinō apice iussis. Quia ergo multum nos a necessariis rei-publicæ causis abduci non est possibile, velocem quæstionibus solutionem imponere festinantes, primo ordine dicere sanctam Synodum petimus, si

* adeo frē
adesse,
dia

M